But it did not rest

והא לא נח –

OVERVIEW

The משנה states if an object was thrown less than ד' and it rolled outside the ד"א and it rolled back into the פטור הי"א, however if it was thrown outside the ד"א and it rolled back into the ה"א, he is מרא asks: 'והא לא נה'; our תוספות explains on which part of the is משנה is this question, and the validity of this question.

_____

מוספות asks:

ראם האמר מאי פריך והתניא לעיל (דף צז,א) תוך ג' דברי הכל חייב אף על גב דלא נח - אם תאמר מאי פריך והתניא לעיל (דף צז,א) תוך ג' דברי הכל חייב אף או או או או או או או מרא asking, for we learnt in a ברייתא ברייתא even if it did not rest' – π ייב even if it did not rest' –

מוספות anticipates a possible solution to his question (and rejects it):

ואין נראה לומר דאתוך ד' אמות קאי אמאי פטור הא לא נח² - And it is not correct to say that the question is, 'why is he פטור since it was not and it is referencing the משנה of the משנה which states that if he threw it within א"ז and it rolled outside the "ד"ז he is פטור -

יאם כן כשנח אחר כך חוץ לארבע יתחייב³ - So therefore (since there was no הנחה within the ד"א) when it rested afterwards beyond the א"ז, he should be חייב –

תוספות rejects the solution:

דהא [מתניתין⁴] נמי הכי משמע דאחוץ לד׳ אמות פריך אמאי חייב - -

 ^{1} The ברייתא there is referencing the מהה"י להה"י between ר"ע וחכמים in a case where an object was thrown מרה"י לרה"י האמצע ורה"ר. The ברייתא רבאמצע rules that if the object was less than three מפחים from the הה"ר ground all agree that he is ground all agree that he is is required if it is למטה מג'. Therefore here too in the סיפא where (either it actually landed on the ground or [see הייב despite the fact that it eventually wound up תוך ד"א חוד הייב.

 $^{^2}$ The s'אט, question (according to this אמן נראה לומר) is why is he פטור in the ידיא, since when he threw it less than it never came to a (full) rest, for it continued and rolled beyond the "ד", so there never was a הנחה within the ידיא was later when it went beyond the הנחה אמון אינ, so therefore he should be הנחה for throwing ד"א ברה"ר.

³ See מהרש"א who explains that even if it travelled מהרש"א, we cannot say מהרש"ה מהרש"א קלוטה כמי שהונחה דמי where it went (חוץ לד"א, for the whole concept of מכפא does not need a הנחה is only if it goes from one חנים אל מטה מג' לדה", but in the same רשות (or within the "ד) we cannot say (that it is considered at rest) for then how is it possible to דייב מעראי, if it is continually at rest. Therefore if we assume that the אמרא's question is on the תוספות חנספות שומפות מעראי, סער חנספות שומפות העוספות העוספות העוספות אונים ווייב מעראי. See 'Thinking it over'.

⁴ A marginal note amends this to read מתניא (instead of מתניתין).

⁵ ווהנן 'answered the question of נמרא, saying that it was נח ע"ג משהו. Regarding this answer, the גמרא follows by saying נח מיד. משהו וכו' חייב as to why he is הייב is correct. The parallel

Because from the גמרא stating 'תניא נמי הכי', indicates that the question was directed to the case of הוץ לד"א, asking why is he הייב

מוספות answers:

ויש לומר דפריך לרבא⁶ דאמר תוך שלשה לרבנן בעי הנחה על גבי משהו: And one can say; that the s'גמראי question of והא לא נה is according to ארבא, who maintains that 'רבגן requires a הנחה ע"ג משהו, according to the רבנן who argue with "ר"ע.

SUMMARY

Our גמרא maintains that even תוך ג' requires a (ע"ג משהו).

THINKING IT OVER

Why cannot we say like the ואין נראה (that the question is on the רישא; why is he פטור answered that it was נה ע"ג משהו, and as far as the תנ"ה (which seemingly states that he is הייב in the סיפא), that is because since we have no choice but to explain the רישא in a case of ה, so we assume that the סיפא is also in a case where it was נה (even though he is הייב without 1.8)?

case to אהזתו הרוח is וה אהזתו הרוח אהזתו הרוח מיפא where he is סיפא, not by הרוח החרוח in the רישא where he is פיול is evident that the משנה is proving that הייב is correct in explaining the מיפא of the משנה where he is הייב. In any event the question remains why does the מרא require that it should be ברייתא, when the ברייתא, cited in the beginning of חוס', does not require a הנחה תוך ג'.

⁶ The א מוך ג' ד"ה חייב that ברייתא is not accepted by everyone (see on צז,א that בר טובי agrees with this ברייתא; however others there [and ר"י ורבא here] disagree).

⁷ See footnote # 3. There is no question regarding the סיפא since חוך ג' א"צ הנחה.

⁸⁸ See מהרש"א.